

குடும்பம் ஆவியானவர் வாசம் செய்யும் ஸ்தலம் ...

குடும்பத்திலுள்ள சாந்தம்

[கலாத்தியர் 5:22, 23]

எட்டாவது ஆவியின் கனியின் பண்பு “சாந்தம்” என்றும் மற்றும் “அடக்கம்” என்று KJV யிலும் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த பண்பை குறிப்பாக குடும்பத்தில் செயல்படுத்துவதைப்பற்றி பேசி எப்படி இது பெற்றோர்களை பாதிக்கிறது என்று பார்க்க போகிறோம்.

பெற்றோர்குலத்தை மக்கள் பல வகையில் எதிர் கொள்கின்றனர். சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளை காயப்படுத்துகின்றனர்; மற்றவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை நிராகரிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ பெற்றோர்கள், நிச்சயமாக, தங்கள் பிள்ளைகளை சரியாக வளர்க்க வேண்டுமென்றும் சரியாக நடத்த வேண்டும் என்றிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் நல்ல மனிதர்களாக ஆகும்படி வளர வேண்டும் மற்றும் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்கள். இருந்தாலும், பெற்றோர்களாய் இருப்பது என்பது எளிதானது அல்ல. கிறிஸ்தவ பெற்றோர்கள், எப்படி தங்கள் பிள்ளைகளை கிறிஸ்தவர்களாவதற்கு வளர்ப்பது மற்றும் எப்படி அந்த பெரிதான இலக்கை அடையப் போகிறார்கள்? பிள்ளைகள் சரியானவற்றைச் செய்வதற்கு எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு நெருக்கடி கொடுக்கலாம்? பிள்ளைகள் தவறு செய்கிற போது பெற்றோர்கள் எப்படி எதிர்கொள்ள வேண்டும்? நம்மிடத்தில் “சாந்தம்” என்ற பண்பு இருக்குமானால் நாம் இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை கையாளுவதற்கு நன்கு ஆயத்தமாயிருப்போம்.

“சாந்தம்” அல்லது “அடக்கத்தின்” தன்மை என்ன?

ஒரு விளக்கம்

“சாந்தம்” என்பதன் கிரேக்க வார்த்தை *prautes*.¹ *Young's Analytical Concordance to the Bible* ன் படி கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, சில வடிவங்களில், புதிய ஏற்பாட்டில் பதினாரு முறை காணப்படுகிறது மற்றும் KJV² மொழியாக்கத்தில் “அடக்கம்” அல்லது “அடக்கமுடமை” என்று மொழியாக்கப்பட்டுள்ளது. NASB-ல் ஒருமுறை “அடக்கமுடமை” (2 கொரிந்தியர் 10:1), ஒரு முறை “தாழ்மை” (யாக்கோபு 1:21), “ஒருமுறை சாந்தகுணத்தை ... காண்பிக்கவும்” (கீத்து 3:2), மற்றும் பதிமூன்று முறை “சாந்தமுடமை” அல்லது “சாந்தம்.”³ மற்ற பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகளில் (LB; NEB; NRSV; NIV) “சாந்தம்” என்று கலாத்தியர் 5:23ல் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

Prautes என்பது, கிரேக்க பாஷையின் அதிகாரிகளின்படி, மொழியாக்கம் செய்வதற்கு கடினமான வார்த்தையாகும். “சாதுவான்” என்ற வார்த்தை

ஒருவேளை நினைவுக்கு வரலாம். இருப்பினும், வில்லியம் பார்க்ளே, சொன்னதுபோல, “சாதுவான என்ற வார்த்தைக்குள் முதுகெலும்பு இல்லாத தன்மை” ஆவியில்லாததன்மை, மற்றும் “பெலன் மற்றும் வீரியம்⁴ குறைவான தன்மையின் குறிப்பு இருப்பதால்” மூல வார்த்தையின் அர்த்தத்திற்கு இது பொருந்தாது. சாதுவான என்பது பெரும்பாலும் “பெலனினத்திற்கு” இணையாக இந்த உலகில் பேசுவது உண்டு, ஆனால் இங்கு உபயோகப்படுத்துகிற வார்த்தையானது எந்த அர்த்தத்திலும் பெலனினத்தை உள்ளடக்குகிறது இல்லை. “சாந்தம்” ஒருவேளை சிறந்ததாக இருக்கும், ஆனால் இதுவும் கூட சரியானது கிடையாது. ஏனென்றால் *prutes* என்ற வார்த்தையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே சொற்பொருள் விளக்கம் அளிக்கிறது. பார்க்ளே, மதச்சார்பற்ற எழுத்துகளில் இந்த வார்த்தையானது வேறு வகையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டார்.

... குறிப்பிட்ட ஆறுதலான தன்மையை உள்ளடக்கிய நபர்கள் அல்லது பொருட்கள் ... சாந்தமுடைய நடத்தை, குறிப்பாக வேறுவிதமாக செயல்படக்கூடிய அதிகாரம் உள்ள மக்களை சார்ந்த ... எந்த ஒரு வாக்குவாதத்திலும் இருக்க வேண்டிய சரியான நோக்கம் மற்றும் சூழ்நிலை [கடுஞ்சொல்லின் எதிர்சொல்] ... ஒரு காரியத்தை எளிதாக எடுத்துக் கொள்வது (சாக்கரடிஸ் மரணத்தை ஒரே சீரான மனநிலையோடு எதிர்கொண்டதுபோல) ... மனிதரோடு வாழக்கற்றுக் கொண்ட மிருகங்கள், கட்டுப்பாட்டிலும் ஒழுக்கத்திலும் இருக்க கற்றுக் கொண்டது ... [மற்றும்] பெலன் மற்றும் சாந்தம் ஒன்றாக இருக்கக்கூடிய குணம்.⁵

சூழ்நிலை பொருத்தத்தில் அந்த வார்த்தை

புதிய ஏற்பாட்டில் *prutes* என்ற வார்த்தையை உபயோகித்ததை பரிசோதனை செய்தால் இந்த வார்த்தை என்ன அர்த்தப்படுகிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். *Prutes* என்ற வார்த்தையின் தன்மை “மனத்தாழ்மை” மற்றும் “சாந்தம்” என்ற வார்த்தையுடன் இணைந்து வருகிறது (எபேசியர் 4:2; கொலோசெயர் 3:12). இயேசு சொன்னது, “நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன்” (மத்தேயு 11:29; KJV; “I am gentle and humble in heart”; NASB). இந்த அர்த்தத்தில் சாந்தம் அல்லது மனத்தாழ்மை என்பது பெருமை மற்றும் இறுமாப்புக்கு எதிர்மறை ஆகும். *Prutes* அல்லது மனத்தாழ்மை, கடுமையான தீர்ப்புக்கு எதிர்மறையாகும். 1 கொரிந்தியர் 4:21ல் பவுல் எழுதினது, “உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? நான் பிரம்போடு உங்களிடத்தில் வரவேண்டுமோ? அல்லது அன்போடும் சாந்தமுள்ள ஆவியோடும் வரவேண்டுமோ?” இதுவும் சண்டை போடும் ஆவிக்கு எதிர்மறையாகும். பிரசங்கியார்களுக்கு சொல்லும் போது “சண்டைபண்ணுகிறவனாயிராமல், எல்லாரிடத்திலும் சாந்தமுள்ளவனும்,” மற்றும் “மனத்தாழ்மையோடு” எதிர்பேசுகிறவர்களை திருத்த வேண்டும் (2 தீமோத்தேயு 2:24, 25; பார்க்க தீத்து 3:2) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வார்த்தைக்கு இயேசு ஒரு எடுத்துக்காட்டு

Prutes என்ற வார்த்தையை புரிந்து கொள்வதற்கு மற்றொரு வழி, இயேசு “சாந்தம்” மற்றும் “மன தாழ்மையாய்” இருந்தார் என்பதை கவனிப்பதாகும்

(மத்தேயு 11:28-30; பார்க்க 21:5; 2 கொரிந்தியர் 10:1). இயேசு எப்படி இந்த பண்பை வெளிப்படுத்தினார்? அவர் பெலவீனமாய் இருக்கவில்லை, அல்லது தேவாலயத்தில் காசக்காரரையும் மற்றும் விற்கிறவர்களையும் துரத்தியிருக்க முடியாது. அவர் கோழைத்தனம் உள்ளவர் அல்ல, அல்லது அவரை காவலில் எடுத்து சிலுவையில் அறையக் கொண்டு போன பெரிய கூட்டத்திற்கு முன்பாக நின்று இருக்க முடியாது. அவர் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாயிருந்தாலும், அவர் சில சமயங்களில் அவர் கோபப்பட்டதுண்டு. அப்போஸ்தலர்கள் சிறு பிள்ளைகளை அவரிடம் வருவதற்கு தடை செய்த போது அவர் சீற்றம் கொண்டதுண்டு (மாற்கு 10:14). இயேசுவின் குணாதிசயம் சாந்தம் மற்றும் பெலன் ஆகிய இரண்டும் நிறைந்தது. அவர் கோபப்பட வேண்டிய இடத்தில் கோபம் கொண்டார், அவர் கோபப்பட அவசியமில்லாத இடத்தில் கோபம் கொள்ள வில்லை.⁶

சான்றுகளின் தொகுப்பு: கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ள பெலன்

சான்றுகளின் அடிப்படையில் *prauetes* என்ற வார்த்தை மென்மைதன்மை அல்லது பெலவீனத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாதது. ஒருவேளை “கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ள பெலன் அல்லது வல்லமை” என்பது போன்று சிந்திப்பது சிறந்ததாக இருக்கும். W. E. வைன் சொன்னார்.

ஆகவே, கர்த்தரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதும், விசுவாசிகளுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டதுமான சாந்தம் என்பது வல்லமையின் கனியாயிருக்கிறது என்பது தெளிவாக புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டும். ஒரு மனிதன் சாந்தமாயிருக்கும்போது, அவனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாததால்தான் என்பது பொதுவான ஊகமாயிருக்கிறது; ஆனால் கர்த்தர் “சாந்தமாயிருந்தார்” ஏனெனில் தேவனுடைய எல்லையற்ற மூலவளங்கள் அவருடைய கட்டளையின் கீழ் இருந்தது என்பதால் தான்.⁷

பார்க்க சாந்தத்தின் தன்மையை நன்கு விளக்கியுள்ளார்:

நம்மிடத்தில் எப்பொழுது *prauetes* இருக்கின்றதோ அப்பொழுது தான் நாம் எல்லா மனிதர்களையும் பூரணமான மரியாதையில் நடத்துவோம், குரோதம் இல்லாமல் கடிந்து கொள்ள முடியும், சகியாமை இல்லாமல் வாதிடமுடியும், பகை இல்லாமல் சத்தியத்தை எதிர் கொள்ளமுடியும், நாம் கோபப்பட்டாலும் பாவம் செய்யமாட்டோம், நாம் சாந்தமாய் இருந்தாலும் பெலவீனமாய் இருப்பதில்லை.⁸

இந்த பண்பை எப்படி குடும்பத்தில் செயல்படுத்த முடியும்?

நிச்சயமாகவே, சாந்தம் என்ற பண்பு ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் வாழ்விலும் காணப்படவேண்டியதே. இயேசு சாந்தமுள்ளவர்களின் மேல் ஒரு ஆசீர்வாதத்தை தெரிவித்தார் (மத்தேயு 5:5; பார்க்க யாக்கோபு 3:13; 1 பேதுரு 3:4).

குடும்பத்தை பொறுத்த வரையில், சாந்தம் பெற்றோர்த்துவத்திற்கு நடைமுறைப்படுத்த முடியும். எந்த விதமான மனப்பாங்கை கிறிஸ்தவ

பெற்றோர்கள் வெளிக்காட்ட வேண்டும்? Prautes-ன் மனப்பாங்கான மனத்தாழ்மை அல்லது சாந்தம். இப்படிப்பட்ட பண்பை நாம் பெற்றோர்களுக்கு செயல்படுத்தலாம், ஏனென்றால் அந்த வார்த்தை அடிக்கடி தலைவர்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது - உதாரணமாக இயேசு மற்றும் மோசேக்கு, மேலும் பெற்றோர்களும் தலைவர்களே, இந்த வார்த்தையை அவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தலாம். “சாந்தம்” என்பது பெற்றோர்கள் அடிக்கடி கொண்டிருக்கும் வகையான வேலைக்கும் பொருந்தும். அது சரியான மனப்பாங்கிற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. அவை நாம் விழுந்து போன சகோதரர் அல்லது சகோதரியிடம் நாம் செல்லும் போது இருக்க வேண்டியது (கலாத்தியர் 6:1), அதைக் கொண்டு விசுவாசத்திற்காக ஒருவர் எதிர்க்கும்போது (1 பேதுரு 3:15), மற்றும் அதைக் கொண்டு எதிர் பேசுகிறவர்களை திருத்தும் போதகரிடம் (2 தீமோத்தேயு 2:24, 25) உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை திருத்த வேண்டும் என்பதினால் அவர்கள் செய்யும் வேலைக்கு வசனத்தை உபயோகித்தல் பொருந்தும்.

ஒரு பெற்றோரிடம் சாந்தம் என்ற பண்பு இருப்பின், எப்படி பிள்ளைகளை கையாளும் போது அது வெளிக்காட்டப்படும்?

மென்மையான பெலன்

முதலாவது, ஒரு பெற்றோர் மென்மையான பெலனை வெளிக்காட்டமுடியும். “மென்மையான பெலன்” என்ற வார்த்தையைக் கேள்விப்படும் போது என்னுடைய ஒரு மருமகன் தன் சிறு மகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தது என் நினைவிற்கு வருகிறது. அவர் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அவள் கையை பிடிக்கும் போது, அவள் தன் கால்களால் மேலே ஏறத்தொடங்குவாள், பின்பு வயிற்றுப் பகுதிக்கு வருவாள் பின்பு மார்புப்பகுதி - மலை ஏறுபவர்கள் போல சரிவிலே ஏறி - அவர் முகத்தின் மேல் நிற்பது வரை ஏறுவாள். பின்பு அவர் அவளை தன் வாயினால் ஊதி கீழே தள்ளுவது போல செய்வார், மற்றும் அவளை அப்படி இப்படி ஆட்டி தன் கால்களில் இறக்குவார், சிரித்துக் கொண்டே அந்த பெண் மீண்டும் ஒரு முறை செய்வதற்கு வற்புறுத்துவாள்.

பின்பு மற்றொரு மருமகன் தனது ஆறு வயது மகனை குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்த மற்றொரு சம்பவம் என் நினைவிற்கு வருகிறது. அந்த ஆறு அடி நான்கு இஞ்சம் இருநூரு பவுண்டுக்கும் மேலான எடை கொண்ட அந்த மனிதன் பத்து பவுண்டு ஆண் குழந்தையை, ஒரு செவிலியர் செய்வதுபோல தன் கைகளை தொட்டிலாக்கி விளையாடினதை என்னால் இப்பொழுதும் நிழற்படமாய் காணமுடியும். அவர் அந்த குழந்தையை உறுதியாக ஆனால் மென்மையாக பற்றிக் கொண்டிருந்தார் மற்றும் அவனிடம் அமைதியாகவும் மற்றும் அன்பாகவும் பேசிக்கொண்டிருந்தார், மற்றும் அன்பாய் ஜாக்கிரதையாய் சோப்பு போட்டு தண்ணீர் ஊற்றி உடம்பை தேய்த்தார். அந்த குழந்தை மகிழ்ச்சியாய், சிரித்து அந்த குளியலின் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவித்ததாகக் காணப்பட்டது. சொல்லப் போனால், “எனக்குத் தெரியும், நான் பத்திரமாக இருக்கிறேன், ஏனென்றால் என் அப்பா என்னைப் பார்த்துக் கொள்கிறார்” என்று குழந்தை சொல்வது போல் இருந்தது.

பவுல், பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டவராய், பிதாக்களுக்கு சொன்னது, “பிதாக்களே, நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோப்பப்படுத்தாமல்,

காத்தருக்கேற்ற சிட்சையிலும் போதனையிலும் அவர்களை வளர்ப்பீர்களாக” (எபேசியர் 6:4), அவர் “பெலம்” போன்றதான (ஒழுக்கம், கண்டிப்பு) சாந்தம் மற்றும் மென்மைத் தன்மை போன்றதை உடன் சேர்த்து (அவர்களை கோப்பப்படுத்தாமல்) சிபாரிசு செய்து கொண்டிருந்தார். மேலும் பவுல் தெசலோனிக்கேயர்களுக்கு சொன்னபோது அவர்களிடம் பட்சமாய் நடந்து கொண்டதாயும், “பால் கொடுக்கிற தாயானவள் தன் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுகிறது போல” என்றும் தான் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியதாகவும், ஊக்கப்படுத்தியதாகவும் “தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லுகிறது போல” செய்ததாகவும் கூறினார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 2:7, 11). பவுல் தெசலோனிக்கேயரிடம் ஒரு தாய் தன் பிள்ளையை நினைவில் வைத்திருப்பது போலவும் மற்றும் ஒரு தந்தை தன் பிள்ளையை உற்சாகப்படுத்துவதுபோலவும் தான் அவர்களிடம் நடந்து கொண்டார் என்றார். பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் இரண்டு வழிகளிலும் நடந்து கொள்ள வேண்டும், அவர்களை நினைவில் வைத்து, ஊக்கப்படுத்தி, உற்சாகப்படுத்தவும் செய்ய வேண்டும். பெற்றோர்களுடைய பெலத்தை குறித்து பிள்ளைகளுக்கு எந்த ஒரு சந்தேகமும் பிள்ளைகள் மனதில் வரக்கூடாது. சரீரப்பிரகாரமான பெலன் மட்டுமல்ல, குணம், நோக்கம் மற்றும் விருப்பம் போன்றவற்றின் பெலனும் கூட. அதுபோல பிள்ளைகள் மனதில் பெற்றோர்களின் சாந்த குணத்தைப் பற்றிய சந்தேகம் எழும்பக் கூடாது. அது அன்பு, தாழ்மை, தயவு, மற்றும் இரக்கத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

கட்டுக்குள் அடங்கிய பெலன்

இரண்டாவது, ஒரு பெற்றோர் பெலத்தை கட்டுக்குள் வைத்து தங்கள் சாந்தத்தை வெளிப்படுத்த முடியும். குதிரையை கடிவாளத்தினால் அடக்குவது போல மற்றும் காட்டு விலங்குகளை பழக்குவது போல, சாந்தம் உள்ள பெற்றோர்கள் இயல்பாக கொண்டிருக்கும் தங்கள் பெலத்தையும் வீரத்தையும் கட்டுக்குள் அடக்கிக்கொள்ள கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். தேவனால் வேதாகமத்தின் மூலமாக பிள்ளைகளை அடக்குவதற்கு பெற்றோர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரம் (எபேசியர் 6:1-4, உதாரணமாக) ஜாக்கிரதையாக அடக்கமான முறையில் பயிற்சி செய்யப்பட வேண்டும். பிள்ளைகள் மேல் உள்ள அதிகாரத்தை தங்கள் சுயநலத்திற்காகவோ, கொடுமைப்படுத்தவோ, அல்லது காரணமற்ற வழியில் நடத்தவோ பெற்றோர்களுக்கு தேவன் கொடுக்கவில்லை.

பெலனை கட்டுக்குள் வைத்தல் என்பது “கவர்னர்” - ஓட்டுனர் தன் வாகனத்தை அதிக வேகத்தில் செலுத்தாமல் இருப்பதற்கு வேகக்கட்டுபாடு இயந்திர கருவி - பொருத்தப்படுதல் ஒரு நல்ல உதாரணமாகும். அதின் அடிப்படையில், தேவன் பெற்றோர்களை ஒரு “கவர்னர்” ஆக பிள்ளைகளுக்கு வைத்திருக்கிறார். பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை கோப்பப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லும் போது, அதிகாரத்திற்கு கட்டுப்பாடு உண்டு, அது பெற்றோர்களுடைய அதிகாரத்திற்கு கட்டுப்பாடு - வேறு வார்த்தையில், பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் அநியாயமாக நடந்து கொள்ளக் கூடாது. அவர்களுக்கு பிள்ளைகள் மேல் உள்ள அதிகாரம் நேர்மையற்றதாக இருக்கக் கூடாது; பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளிடம் பயமுறுத்துகிறவராகவோ, மிகவும் கடினமாகவோ, மிகவும் கண்டிப்பாகவோ இருக்கக் கூடாது.

பெற்றோர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை குடும்பத்தில் பயன்படுத்தும் போது தேவனுடைய வார்த்தையை வைத்தே கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இந்த உண்மை பெற்றோர்கள் தங்கள் அதிகார உரிமையை நீதி நியாயத்தோடும், பொது அறிவோடும் மற்றும் இரக்கத்தோடும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

நியாயமான கோபம்

மூன்றாவதாக, பெற்றோர்கள் தங்கள் நியாயமான கோபத்தை வெளிப்படுத்தலாம். அரிஸ்டாட்டிலின் விளக்கத்தின்படி *prauetes* என்பது “நல்ல மனநிலை,” “நடுநிலையாக இருத்தல்” மிக அதிகமாகவும் மற்றும் மிக குறைவாகவும் இல்லாமல் இருக்கும் கோபம் என்று அர்த்தப்படுகிறது. *Prautes* நிறைந்த மனிதன் “சரியான காரணத்திற்காக மற்றும் சரியான மக்களிடம், மற்றும், அவன் வேண்டுவனவற்றை அவன் வேண்டும் போது மற்றும் அவனுக்கு வேண்டுமென்று இருக்கிற வரை ... கோபத்தை உணர முடியும். நல்ல மனநிலை உள்ள மனிதன் பழிவாங்கமாட்டான், மாறாக உரிய வழிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பான்.”⁹

“கோபம்” என்ற குணம் கிறிஸ்தவ பெற்றோர்களின் வாழ்வில் காணப்படும் என்று சொல்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? கிறிஸ்தவர்கள் கோபப்படுவது என்பது அர்த்தமற்றது என்று நினைப்பது வழக்கமாக இருக்கலாம்; நாம் கோபப்படும் போது நமக்கு குற்ற உணர்வு ஏற்படலாம்.

ஆயினும் கோபம் எப்பொழுதும் தவறு என்று வேதாகமம் கூறவில்லை. இயேசு நமது மிக சிறந்த உதாரணம், சில சமயங்களில் கோபப்பட்டதுண்டு - ஆனால் அவர் எப்பொழுதுமே பாவம் செய்தது கிடையாது. மேலும், அவர் மனத்தாழ்மையும், சாந்தமுமாய் இருந்தார், மனத்தாழ்மை மற்றும் சாந்தமாய் இருந்ததால் கோபப்படுவது தானாக மாய்ந்து போகாது. எபேசியர் 4:26 “நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்; சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னாக உங்கள் எரிச்சல் தணியக்கடவது” என்று கூறுகிறது. பாவம் செய்யாமல் கோபப்பட முடியும் என்பதால், கோபப்படுவது அல்லது கோபமான முறையில் நடந்து கொள்வது என்பது எப்பொழுதுமே பாவமாகாது.

நிச்சயமாக, பெற்றோர்கள் நியாயமான கோபத்தை மாத்திரம் வெளிப்படுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். “நியாயமானது” என்றால் என்ன? அதற்கு குறைந்தது மூன்று பண்புகள் உண்டு.

நியாயமான கோபம் என்பது உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான காரியங்களுக்காக அக்கறையோடு கோபப்படுவது. மிக முக்கியமான கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய நிகழ்வுக்காக இயேசு கோபம் கொண்டார் - பிள்ளைகளை தனக்கு முன் அகற்றியதற்காக, உதாரணமாக, தேவனுடைய ஆலயத்தை தவறாக உபயோகப்படுத்தின போது. அதுபோலவே, நம்முடைய கோபத்தின் வெளிப்பாடுகளில் (அல்லது கோபப்பட்டாத வெளிப்பாடுகளை) சில சம்பவங்கள் மற்றதைப்போல பிரச்சனைக்குரியது அல்ல என்பதைப் பிள்ளைகள் காண வேண்டும். பாத்திரத்தை உடைப்பது அல்லது பானத்தைக் கீழே கொட்டுவதோ நம்மை எரிச்சல் உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால் இவைகள் மற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் போல அவ்வளவு முக்கியமானதல்ல. இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் நாம் கோபப்பட வேண்டுமா? இல்லை.

எது முக்கியமானது? பிள்ளைகள் பொய் சொல்லுவதோ அல்லது திருடுவதோ

கூடாது என்று போதிப்பது! பிள்ளைகள் சுயநலத்தை மேற்கொள்ள அகல்காரம் முரட்டுத்தனம், வெறுக்கத்தக்க நடவடிக்கைகள் மற்றும் வன்முறை தாக்குதல் போன்றவற்றை தவிர்க்க உதவ வேண்டும். வேண்டுமென்றே மற்றவர்களை காயப்படுத்தவோ அல்லது மற்றவர்களை கேலி செய்வதோ ஒருபோதும் கூடாது என்று நாம் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த காரணங்கள் எல்லாம் பெரிதான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். தேவன், அவர் வார்த்தை, மற்றும் சபை மிக முக்கியமானதாகும். நம்முடைய பிள்ளைகள் உண்ணும் போது நாகரீகம் கடைப்பிடிப்பதைப் பற்றியோ; ஆர்வத்தினால் அல்லது தவறாக கையாளுவதால் பாத்திரத்தை உடைத்துப்போடுவதைப் பற்றியோ அக்கறைப்படுவதைக் காட்டிலும் இந்தக் காரியங்கள் மிகவும் மேலான முன்னுரிமைகள் கொண்டவை.

இப்படி கூறுவதால் “சிறிய விஷயங்களுக்கு” கோப்பப்படுவது எப்பொழுதும் தவறானது என்று குறிப்பிடுவதில்லை. நாம் “சிறிய விஷயங்கள்” என்று எவற்றை வரையறுக்கிறோம் என்பதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதோ அல்லது மற்றவர்களை அக்கறையில்லாமல் நடத்துவதோ “சிறிய விஷயம்” அல்ல.

இரண்டாவது, நியாயமான கோபம் தவறான செயல்களுக்கு வழி நடத்தாது. “கோபம் கொண்டாலும் பாவம் செய்யாதிருங்கள்” என்ற பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படிகிறோமா இல்லையா என்று சோதனை செய்வதற்கு சரியான வழி நம்மை நாமே இப்படி கேட்டுக் கொள்வதாகும்: “என்னுடைய கோபம் தவறான செயல்கள் செய்வதற்கு வழிவகுக்கிறதா? நான் பாவம் செய்வதற்கு காரணமாயிற்றோ?”

நல்ல பெற்றோர்களும் கூட இந்த விஷயத்தில் சந்தேக நோயால் பற்றிக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கோபம் கொண்டு பிள்ளைகள் மேல் கத்தக் கூடும். பின்பு அவர்கள் குற்ற உணர்ச்சி கொள்கின்றனர். சில சமயங்களில் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை கொடூரமாக பேசுகிறார்கள், ஏனென்றால் அந்த பிள்ளை செய்ததான மிகவும் அபாயகரமான, முட்டாள்தனமான, தவறான அல்லது சிந்தனையற்ற செயல்களை உணரச்செய்ய உதவுகிறார்கள். சில பெற்றோர்கள் தங்கள் கோபமாயிருக்கும் போது தங்கள் பிள்ளைகளை தண்டித்து தவறாயிற்றோ என்று வருந்துகின்றனர். எப்படி இருந்தாலும் கோபம் என்பது உண்மையில் விஷயம் அல்ல. அந்த தண்டனை நியாயமானதா? அந்த தண்டனை நியாயமானதாக இருந்திருந்தால் தண்டனை கொடுத்த அந்த பெற்றோர் கோபத்தில் இருந்தார்களா இல்லையா என்பது சிறிய வித்தியாசமே ஏற்படுத்துகிறது.

கோபத்தினால் பெற்றோர்கள் எப்படிப்பட்ட தவறை செய்ய முடியும்? இதோ ஒரு உதாரணம்: தேவனுடைய நாமத்தை வீணாக வழங்குவது என்பது எப்பொழுதும் சரியானது அல்ல. ஒரு பெற்றோர் கோபம் கொண்டு அவரோ அல்லது அவளோ சாபமிட்டால் அல்லது சத்தியம் செய்தால் அல்லது தேவனுடைய நாமத்தை வீணாக உபயோகப்படுத்தினால் அப்படிப்பட்ட கோபம் ஏதோ தவறான செயல்களை செய்வதற்கு வழி வகுத்தது.

ஒரு வேளை, கோபத்தில் ஒரு தகப்பன் தான் செய்த செயலைக் குறித்து பின்பு வருந்தினால், அது தவறு என்று உணர்ந்தால், பின்பு என்ன செய்வது? அவர் மனந்திரும்பி மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். ஒரு தகப்பன் அல்லது

தாய் தவறான செயல்கள் செய்து பின்பு மனந்திரும்பினால் பிள்ளைகளுக்கு போதிப்பதில் அது மதிப்பளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். சிறு பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்கள் தவறை ஒத்துக் கொள்வதை பார்க்க வேண்டும். பிள்ளைகள் தவறு செய்யும் போதோ அல்லது தப்பு செய்யும் போதோ தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கற்றுத்தரப்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் பெற்றோர்கள் தங்கள் தவறை ஒத்துக் கொள்வதை பார்த்து அவர்கள் தங்கள் பெற்றோர்களை ரசிப்பார்கள்.

மூன்றாவதாக, நியாயமான கோபம் என்பது உடனே மறக்க கூடிய கோபம் ஆகும். எபேசியர் 4:26 “சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னே” நம்முடைய கோபம் தணியக்கூடவது என்கிறது. கணவன் மனைவிக்கும் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கும் இது ஒரு நல்ல சட்டமாகும். பிரச்சனை எதுவாக இருப்பினும், நாம் அதை பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பிரச்சனை தீர்ந்த உடன், கோபம் மறக்கப்பட வேண்டும்.

சில சமயங்களில், சாந்தமான பெற்றோர் கோபம் கொள்வதுண்டு. நன்மை தீமை அறியக்கூடிய வயது இருந்த போதிலும். பிள்ளைகள் தேவனுடைய சட்டத்தை மீறினபோது அந்த சமயத்தில் பெற்றோர் கோபம் கொள்வது உண்டு. ஒருவேளை அவன் வேண்டுமென்றே யாரையாவது காயப்படுத்தி இருக்கலாம், தன் தாயிடம் மரியாதை இல்லாமல் பேசியிருக்கலாம், அல்லது திருடியிருக்கலாம் அல்லது பொய் சொல்லியிருக்கலாம் அல்லது ஏமாற்றியிருக்கலாம். அவன் ஒரு வேளை தேவ தூஷணம் பேசியிருக்கலாம் அல்லது வெளிப்படையாக எதிர்ப்பான செயலை செய்திருக்கலாம். இப்படிப்பட்டதான சமயங்களில், அந்த பிள்ளை தன் பெற்றோர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் முக்கியமானது என்று பார்க்க வேண்டும்! பிள்ளையின் நடத்தையில் கீழ்ப்படியாமை, மரியாதை குறைவு அல்லது எதிர்ப்பு இருக்கும்போது, பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளையின் செயலுக்கு கடுமையான எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டுவதற்கு உரிமை உண்டு. பெற்றோர்கள் தங்கள் கோபத்தையுங் கூட வெளிப்படுத்தலாம், அது கட்டுக்குள் வைக்கக்கூடிய கோபமானால்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் கோபம் கொண்ட கிறிஸ்தவ பெற்றோர்கள் தேவையான தண்டனையின் மூலம் பிள்ளையைத் திருத்துவதால் பிரச்சனைகளை சரியான முறையில் கையாண்டு இருக்கிறார்கள். கோபத்தை வெளிக்காட்டி அல்லது கடுமையான எதிர்ப்பை தெரிவித்து மற்றும் தீர்க்கமாயிருந்து மற்றும் தண்டனையை செயல்படுத்தி அந்த தகப்பன் அல்லது தாய் பின்பு - குறிப்பாக அந்த பிள்ளை மனந்திரும்புதலை காண்பித்தால் - அந்த பிள்ளையை மன்னித்து மீண்டும் ஒன்றும் சொல்லக் கூடாது. அடுத்து, அந்த பெற்றோர் தங்கள் அந்த பிள்ளையை எந்த எதிர் பார்ப்பு இல்லாமல் அன்புகூருவதாக உறுதியளிக்க வேண்டும். இதுதான் விரைவில் முடிந்த கோபம்; நியாயமான கோபம்.

முடிவுரை

எந்த விதமான மக்களாய் உங்கள் பிள்ளைகள் உருவாக வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்? இங்கு விவரிக்கப்பட்ட குணாதிசயங்கள் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறீர்களா? அவர்கள் பெலவான்களாய் ஆனால் சாந்தமாய் இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறீர்களா? கட்டுப்படுத்தக்கூடிய பெலனைக் கொண்டவர்களாய், பெலனுள்ளவர்களாய் ஆனால் தேவனுக்கும்,

அவர்கள் பெற்றோருக்கும், மற்றும் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருப்பதை அவர்கள் வெளிக்காட்ட வேண்டும் என விரும்புகிறீர்களா? அவர்கள் சரியான வேளைகளிலும் சரியான விதத்திலும் மட்டுமே கோபம் கொள்ள வேண்டும் என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களா?

அவர்கள் அப்படிப்பட்ட மக்களாய் ஆவதற்கு நீங்கள் எப்படி உதவ முடியும்? நீங்கள் முதலாவது அப்படிப்பட்டவர்களாய் இருக்க வேண்டும், மற்றும் அப்படிப்பட்ட வகையில் உங்கள் பிள்ளைகளை கையாள வேண்டும்! ஒரு சாந்தத்தின் மாதிரியாக வாழ்வதின் மூலமாய், உங்கள் பிள்ளைகள் சாந்தமாய் இருப்பதற்கு உதவ முடியும்.

குறிப்புகள்

¹கிரேக்க வார்த்தை அநேக வடிவங்களில் காணப்படுகிறது. *Prautes* உடன், *Young's Analytical Concordance to the Bible* என்படி *praotes*, *praos* மற்றும் *praus* தாழ்மை மற்றும் மனத்தாழ்மை வடிவத்தில் உள்ளது. (Robert Young, *Young's Analytical Concordance to the Bible*, rev. and corr. [Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1982], 652.) ²Ibid. ³மத்தேயு 5:5; 11:29; 21:5; 1 கொரிந்தியர் 4:21; கலாத்தியர் 5:23; 6:1; எபேசியர் 4:2; கொலொசெயர் 3:12; 1 தீமோத்தேயு 6:11; 2 தீமோத்தேயு 2:25; யாக்கோபு 3:13; 1 பேதுரு 3:4; 3:15. ⁴William Barclay, *Flesh and Spirit: An Examination of Galatians 5:19-23* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1962), 112. ⁵Ibid, 112-14. ⁶பார்க்கே அவர்கள், "இயேசுவிற்குள், நீதியான கோபமும் மன்னிக்கும் அன்பும் இருந்தது. Prause சாந்தம் கொண்ட மனிதர்தாம் சில்லறை வணிகர்கள் (ஆதாய நோக்கம் கொண்டவர்கள்) வாணிபம் செய்து கொண்டிருந்த இடமான தேவாலயத்தைச் சுத்திகரிக்கவும் மற்றும் பழைமைவாதிகள் யாவரும் கண்டனம் பண்ணிய, விபசாரத்தில் பிடிபட்ட பெண்ணை மன்னிக்கவும் முடியும்" என்று கூறினார் (Barclay, 120-21) மோசே இன்னொரு உதாரணமாக இருக்கிறார். மோசே பூமியில் வாழ்ந்த எல்லா மனிதர்களிலும் தாழ்மையானவர் (அல்லது சாந்தமானவர்) என்று எண்ணாகமம் 12:3 கூறுகிறது. ⁷W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 401. ⁸Barclay, 121. ⁹Aristotle *Nichomachean Ethics* 4.5.